

**Ὁμιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας
κ. Ἀλεξίου
πρός τούς κυρίους ἐκπαιδευτικούς καί τή
μαθητιώσα νεολαία
τῶν Σχολικῶν Μονάδων Δήμων Ἀγίας Βαρβάρας,
Αἰγάλεω καί Χαϊδαρίου
τῆς Διευθύνσεως Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως
Γ' Ἀθηνῶν
διά τήν ἑορτήν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
εἰς τήν Αἴθουσαν Ἐκδηλώσεων Δημαρχείου
Χαϊδαρίου τήν 29/01/2026**

«Βασίλειον τόν Μέγαν καί τόν Θεολόγον
Γρηγόριον,
σύν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ..., συνελθόντες ὕμνοις
τιμήσωμεν»

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἡ ἁρμονική σύζευξη Ἑλληνισμοῦ καί
Χριστιανισμοῦ, πού ἦταν ἔμπνευση καί ἐπιτυχῆς
πραγματοποίηση τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν,
ἀπετέλεσε τήν κινητήρια δύναμη τῆς ἐξέλιξης τοῦ
παγκόσμιου πολιτισμοῦ. Ἔχει εὐφυῶς εἰπωθεῖ
πῶς «Ἐκτός ἀπό τίς μηχανές, δέν ὑπάρχει σχεδόν
τίποτε ἄλλο διαχρονικό πού νά μήν προέρχεται ἀπό
τήν ἀρχαία Ἑλλάδα: Σχολεῖα, Γυμναστήρια,
Ἀριθμητική, Γεωμετρία, Ἱστορία,

Ρητορική, Φυσική, Βιολογία, Ἀνατομία, Ὑγιεινή,
Διακοσμητική, Ποίηση, Μουσική, Τραγωδία,
Κωμωδία» (Γουίλ Ντυράν, ἀμερικανός ἱστορικός καί
φιλόσοφος, 1885-1981). Ὁ ἴδιος φιλόσοφος λέει:

«Ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερία, τὴ λογικὴ καὶ τὸ κάλλος θὰ βλέπουν τὴν Ἑλλάδα ὡς τὴν λαμπρὴ πρωία τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὰ λάθη του, εἶναι ἡ τροφὴ καὶ ἡ ζωὴ μας». Καὶ ἄλλος στοχαστὴς λέει: «Εἴμαστε ὅλοι Ἕλληνες. Οἱ νόμοι μας, ἡ λογοτεχνία μας, ἡ θρησκεία μας, οἱ τέχνες μας ἔχουν τὶς ρίζες τους στὴν Ἑλλάδα» (Πέρσι Σέλλει, 1792-1922)

Πολλὰ ὀφείλουμε στοὺς Ἀγίους πατέρες καὶ εἰδικότερα στοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες. Ἐκεῖνοι πῆραν τὴν ἀρχαία σοφία καὶ τὴν ἐναρμόνισαν μέ τὸν εὐαγγελικὸ λόγο. Ἔτσι προέκυψε ὁ Πολιτισμὸς μας.

Ἔχουν ἐνδιαφέρον οἱ ἀπόψεις τους ὡς πρὸς τὰ παιδιὰ. Ἀκοῦστε τί λέει ὁ Μ. Βασίλειος: «Νὰ προσέχουν τὰ παιδιὰ μέ ποιούς συναναστρέφονται, ποιούς κάνουν φίλους. Ὅπως ὁ μολυσμένος ἀέρας, ὅταν τὸν εἰσπνεύσουμε, ἀφήνει μέσα μας χωρὶς νὰ τὰ βλέπουμε μικρόβια..., ἔτσι καὶ ἡ κακὴ συναναστροφή» .

Συμπληρώνει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος: «Τίποτα ἀντάξιο δέν ὑπάρχει ἀπὸ τὸν πιστό φίλο» ὅμως: «Μὴν κάνεις φίλο τὸν ἄνθρωπο τὸν πονηρό», γιατί: «Σέ ψυχὲς διεφθαρμένες, τίποτε δέν εἶναι ἀξιόπιστο». Ἐστιάζοντας ὁ ἱερός Χρυσόστομος στό συμβουλευτικὸ μέρος, τονίζει: «Ὅποιος ἐπιπλήττει τοὺς νέους χωρὶς συγχρόνως νὰ τοὺς παρηγορεῖ, τοὺς κάνει σκληρότερους. Διότι δέν μποροῦν νὰ σηκώσουν τὸ φορτίο τῶν συνεχῶν ἐλέγχων, γι' αὐτὸ βίαια ἀντιδροῦν.

Γιά νά προλάβουμε τούς πόνους πού προκαλοῦν οἱ ἔλεγχοι, πρέπει νά τούς συνοδεύουμε μέ λόγια καλοσύνης». Μπορεῖ νά διαφωνήσῃ κανείς πάνω σέ αὐτές τίς διδαχές; Προφανῶς ὄχι!

Ἄς ἀκούσουμε καί τόν ἐθνικό ἱστορικό μας Κωνσταντῖνο Παπαρρηγόπουλο: «Ὁ Ἑλληνισμός ἤδη βρισκόταν σέ κατάσταση παρακμῆς, ὅταν τόν συνάντησε ὁ Χριστιανισμός. Τό ἱστορικό ἐκεῖνο γεγονός πού διέσωσε τόν Ἑλληνισμό ἀπό τήν ἐξαφάνιση, τόν διατήρησε καί τόν ἀνέδειξε στούς ἐπόμενους αἰῶνες καί πάλι ὡς κυρίαρχο δύναμη, ἦταν ἡ συνάντησή του μέ τόν Χριστιανισμό. Ἡ Χριστιανική Πίστη στάθηκε ἡ ζωοποιός ἐκείνη δύναμη διά τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλάδα ἐξυψώθηκε πάλι καί δοξάστηκε, ξεκινώντας ἀπό τούς πρώτους βυζαντινούς αἰῶνες, καί φθάνοντας ὡς τή σύγχρονη ἐποχή».

Τό σημαντικότερο ὅμως ὅλων, πού τονίζουν ἰδιαίτερα οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες, ὡς Ἐπίσκοποι καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι, πῶς τό θεμέλιο τῆς πίστεως εἶναι ἡ Μυστηριακή ζωή. Ἡ συμμετοχή μας δηλαδή στά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπό τά ὁποῖα λαμβάνουμε τή Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Τά Ἱερά Μυστήρια εἶναι οἱ ἀγωγοί τῆς Θείας Χάριτος, μέσω τῶν ὁποίων ὁ Θεός μᾶς δίδει Ζωή. Ἡ πίστη μας δέν εἶναι μία ἀόριστη ἢ θεωρητική προσέγγιση τοῦ Θεοῦ, ἀλλά Κοινωνία καί ἔνωση μαζί Του.

Ὅπως τό σῶμα, ὅταν δέν λάβει τροφή, ἀρρωσταίνει καί πεθαίνει τελικά, ἔτσι καί τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἀσθενεῖ καί μαραίνεται ὅταν δέν τρέφεται ἀπό τόν Χριστό. Ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἀπό σῶμα καί ψυχή· καί ὅπως τό σῶμα ἔχει ἀνάγκη ἀπό ὑλική τροφή, ἔτσι καί ἡ ψυχή ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν πνευματική Τροφή, πού εἶναι ὁ Ὑψίστος ὁ Χριστός.

Ὁ Θεός Δημιουργός ἔπλασε τό ἀνθρώπινο σῶμα καί στή συνέχεια ἐνεφύσησε σέ αὐτό τήν πνοή ζωῆς, δίνοντάς μας τήν ἀθάνατη ψυχή. Ἡ Τροφή τῆς ψυχῆς, λοιπόν, εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος προσφέρεται σέ ἐμᾶς στό Ὑψίστο Ποτήριο.

Χαίρομαι πού σᾶς βλέπω στούς Ἱεροῦς Ναοῦς κατά τίς μεγάλες ἐορτές τοῦ Πάσχα, τῶν Χριστουγέννων καί τῆς Παναγίας. Ὅμως, σᾶς παρακαλῶ καί σᾶς προτρέπω: μὴν ἐκκλησιάζεστε μόνο τρεῖς φορές τόν χρόνο. Κάθε Κυριακή ὁ Χριστός σᾶς καλεῖ ὅλους, τόν καθένα προσωπικά, νά προσέλθετε στό Ὑψίστο Ποτήριο καί νά λάβετε τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του. «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε».

Προσφιλεῖς ἐκπαιδευτικοί, Ἀγαπητοί μου μαθητές καί μαθήτριες,

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες διδάχτηκαν καί δίδαξαν, σοφίστηκαν καί σόφισαν τούς ἀνθρώπους, μέσω τῶν πολλῶν συγγραφῶν τους, ἀλλά προπαντός μέ τό ἦθος τους. Τούς τιμοῦμε, γιατί μᾶς παρέδωσαν ἀρχές καί ἀξίες, γιά καλή ἀνατροφή τῶν νέων, γιά

μιά καλύτερη κοινωνία. Μέ τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση πού μᾶς ἄφησαν πορευόμαστε ὁμορφα καί σταθερά, μέ ἡρεμία καί εἰρήνη. Οἱ ἀξίες θέλουν κατάκτηση καί σταθερότητα, γιατί τά ἀνθρώπινα εἶναι πάντα ρευστά. Μήν ξεχνᾶμε τά λόγια ἐνός στοχαστή: «Ἀπό τή βαρβαρότητα στόν πολιτισμό χρειάζεται ἕνας αἰῶνας. Ἀπό τόν πολιτισμό στή βαρβαρότητα ἀρκεῖ μιά μέρα» (Γουίλ Ντυράν, 1885-1981).

Τό βλέπουμε καθημερινῶς στά δελτία εἰδήσεων, μέ τήν ἐγκληματικότητα τῶν νέων νά προκαλεῖ ἀγωνία γιά τό μέλλον τοῦ κόσμου. Ἐμεῖς ὅμως, μέ τήν προσκόλλησή μας στό ἦθος καί στή διδαχή τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, κυρίως ὅμως μέ τή συνεχή συμμετοχή μας στά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουμε ἐλπίδα προόδου καί Ζωῆς αἰωνίου. Ὡς κρατήσουμε τόν λόγο τοῦ τιμωμένου Ἀγίου Γρηγορίου: «Ἐγώ μίαν σοφίαν οἶδα, τό φοβεῖσθαι Θεόν. Ἀρχή γάρ σοφίας, φόβος Κυρίου. Καί, τέλος λόγου τό πᾶν ἄκουε, τόν Θεόν φοβοῦ, τάς ἐντολάς φύλασσε». Δηλαδή: «Ἐγώ μία σοφία γνωρίζω: τό νά σέβεσαι τόν Θεό. Γιατί ἡ ἀρχή τῆς σοφίας εἶναι ἡ εὐλάβεια πρὸς τόν Θεό. Καί, γιά νά τά συνοψίσουμε ὅλα: Νά σέβεσαι τόν Θεό καί νά τηρεῖς τίς ἐντολές Του», γιά μιά ζωή ὁμορφη καί εἰρηνική.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ καί ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ !
Καλό κουράγιο στούς ἐκπαιδευτικούς μας !
Καλή πρόοδο στά παιδιά μας !

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ 'Ο Νικαίας Άλ ξ ι ο ς